

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Hvis man ser på prisudviklingen på amerikanske og engelske markeder henimod midten af juni måned, vil man finde, at priserne på en hel række varer i løbet af ugerne omkring den 10. til omkring den 20. juni var faldende. Priserne på en ikke uvigtig vare som hvede eller priserne på varer som bomuld, stålskræl, tin eller gummi var i midten af juni måned faldende. Her var der virkelig grund til at fatte håb, her var der virkelig grund til at ane en i hvert fald svag optimisme og sætte sin lid til, at måske denne prisfaldsudvikling på de råvarer, vi skal købe, ville tage til i kraft og løse eller i hvert fald bidrage væsentligt til at løse hele vort valutaproblem.

Men disse forventninger er i dag totalt bristede. Ganske kort tid efter Koreakrigens udbrud vendte hele prisudviklingen. Priserne for i vejret med en hast, som man vel næppe har set før, til trods for at vi ellers er rigtig godt vant i den retning, og i dag noteres på en lang række af de råvarer, vi skal bruge en stor del af vor valuta til at indkøbe, de højeste priser, man nogensinde har noteret. Denne lille ændring skulle det ærede medlem hr. Axel Kristensen have taget med i sine fremtidsbetragtninger. Den er meget afgørende for den situation, vi befinder os i.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen spurgte, om frilisterne havde ansvaret for betalingsunderskuddets forøgelse. Det har jeg ikke sagt at de havde. Min udtalelse om frilisternes andel var den ganske nøgterne, at jeg opgjorde importforøgelsen i 1950, altså det beløb, hvormed importen vil overstige det forventede, til 450 mill. kr. og konstaterede, at heraf skyldtes de 165 mill. kr. frilistevarerne og de 245 mill. kr. de bundne varer. Det var en kendsgerning, jeg meddelte, og jeg føjede ingen kommentarer hertil. Hvorfor skal papir og træ på de bundne lister, spurgte det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Jeg kan svare ganske klart: for at vi kan spare henholdsvis 10 og 20 mill. kr. i udenlandsk valuta.

Jeg kan svare det ærede medlem hr. Axel Kristensen som jeg svarede det ærede medlem hr. Anker Lau: kan det ærede medlem stille forslag til en fremgangsmåde, der er bedre til at spare denne valuta, så vil jeg være lutter øren, men jeg tror ikke det ærede medlem kan. Det ærede medlem plejer at være en hel del bedre til at stille forslag, der går ud på at forbruge, end at stille forslag, der går ud på at spare valuta.

Så spurgte det ærede medlem hr. Axel Kristensen, hvorledes vi vil sikre beskæfti-

gelsen ved at forbyde importen af f. eks. papir. Vi forbyder ikke importen af papir, men vi ønsker at have hånd i hanke med importen af papir såvel som med en lang række andre varer med det formål herigennem at undgå, at landets valutasituation kommer ud i et sådant uføre, at enten kronesænkning eller kreditbegrænsning og dermed arbejdsløshed bliver nødvendig. At vi til enhver tid vil bestrebe os på, at der til vigtige råvarer kan være så megen valuta til disposition, at beskæftigelsen ikke lider skade, anser jeg for en selvfølge.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen vil ikke medvirke til de beslutninger, der hers foreslås. Hvad det ærede medlem vil i stedet for, hvilke positive forslag det ærede medlem på partiet venstres vegne har stillet i stedet for, fik jeg ikke fat på. Det ærede medlem begyndte sin tale med at være bedrøvet og endte med at være vred, men vi hørte ikke et ord om, hvad hans parti vil. Måske vil venstre ingenting. Måske har venstre ingen forslag. Det var i hvert fald det indtryk, man fik af det ærede medlem hr. Axel Kristensens ordførertale.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller og hans parti ville ej heller medvirke. Det ærede medlem svægede i en vis tilfredshed, en vis glad tilfredshed, en vis selvtilfredshed over de mange positive råd, som hans parti tidligere havde givet regeringen. Hvilke positive råd? Ja, det ærede medlem hr. Aksel Møller siger, at vort forbrug og vore investeringer er for store. Det ærede medlem vil altså skære vort forbrug og vore investeringer ned. Investeringerne, byggeriet f. eks., skal hemmes, skal bremses, skal skæres ned gennem renteforhøjelser, og forbruget skal sænkes gennem arbejdsløshed. En vis klasse af befolkningen i dette land skal kastes ud i arbejdsløshed. Derigennem får vi et lavere forbrug, og på den måde skal der opnås valutabesparelser. Det er det sociale syn, konservatismen i Danmark i øjeblikket repræsenterer, og det kan ikke udviskes ved nogle runde og glatte sociale bemærkninger i almindelighed et sted i den ærede konservative ordførers tale.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller er ked af, at jeg og også andre påstår, at kreditbegrænsning fører til arbejdsløshed, og han ville meget gerne have lejlighed til at fremsætte nogle modargumenter herimod, der måtte kunne overbevise os om, at dette aldeles ikke er tilfældet. Det er det nemlig ikke, siger det ærede medlem hr. Aksel Møller, kreditbegrænsning fører slet ikke til arbejdsløshed. Kreditbegrænsning er i virkeligheden, når man hører det ærede medlem